

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 70/2012-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. apríla 2012 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval sťažnosť E. G., P., zastúpenej advokátkou Mgr. Z. J., P., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/397/2008, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo E. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/397/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/397/2008 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. E. G. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. E. G. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 265,70 € (slovom dvestošesťdesiatpäť eur a sedemdesiat centov), ktorú je Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právnej zástupkyne Mgr. Z. J., P., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 70/2012-10 z 8. februára 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť E. G. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/397/2008.

2. Porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 od. 2 ústavy vidí sťažovateľka v tomto skutkovom stave:

«... ako navrhovateľka podala dňa 06. 03. 2008 na Okresný súd Piešťany návrh na začatie konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva proti odporkyni: A. K. rod. K., naposledy bytom: Česká republika, ktorým návrhom sa domáhala zrušenia

podielového spoluvlastníctva s odporkyňou k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v Slovenskej republike, katastrálne územie Š., list vlastníctva č. 4 a č. 8, a jeho vyporiadania príkazanim nehnuteľností do výlučného vlastníctva navrhovateľky za primeranú náhradu. Súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 500,- Sk bol zaplatený v kolkových známkach. Konanie je na Okresnom súde Piešťany vedené pod sp. zn. 4 C/397/2008.

Sťažovateľka listom zo dňa 27. 01. 2010 (po 22 mesiacoch nečinnosti súdu) požiadala súd, aby vo veci konal a nariadil pojednávanie.

Z dôvodu, že súd termín pojednávania nevytýčil, podala sťažovateľka predsedkyňi súdu sťažnosť na prieťahy v konaní dňa 09. 04. 2010.

Následne súd nariadil vo veci prvé pojednávanie na deň 07. 06. 2010 (t. j. po 27 mesiacoch od podania návrhu na začatie konania). Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom prešetrenia pobytu odporkyne.

Dňa 19. 07. 2011 (t. j. po 13 mesiacoch od prvého a jediného pojednávania vo veci) sťažovateľka opäť požiadala písomne súd, aby vo veci konal resp. pokračoval v konaní bez zbytočného odkladu, a pre prípad, ak sa nepodarilo zistiť pobyt odporkyne, navrhla, aby súd postupoval podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a ustanovil odporkyňi opatrovníka.

Z dôvodu nečinnosti súdu podala sťažovateľka predsedkyňi súdu dňa 18. 10. 2011 ďalšiu sťažnosť na prieťahy v konaní...

Predsedkyňa súdu... v odpovedí konštatuje... „už po druhý krát som vyhodnotila Vašu sťažnosť na prieťahy v konaní ako opodstatnenú...“»

3. Sťažovateľka je toho názoru, že postupom okresného súdu dochádza k porušovaniu jej základného práva garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto žiada vydať tento nález:

„Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn.: 4 C/397/2008 porušil základné právo sťažovateľky E. G. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn.: 4 C/397/2008 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľke E. G. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2.400,- €, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľke E. G. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia právneho zástupcu sťažovateľky, ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Svoju žiadosť o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľka zdôvodnila takto:

„... Z dôvodu nečinnosti súdu tak sťažovateľka nemá reálnu možnosť právnymi prostriedkami a v primeranej lehote dosiahnuť ochranu svojho práva ako spoluvlastníka nehnuteľnosti v súlade so zásadou, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu...“

4. Na základe žiadosti ústavného súdu predsedníčka okresného súdu v písomnom podaní (sp. zn. Spr 135/12 z 28. februára 2012) uviedla: „...sťažovateľka v procesnom postavení žalobkyne podala na tunajšom súde dňa 06. 03. 2008 proti žalovanej A. K. žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam prikázaním veci za náhradu. Vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi tunajšieho súdu Mgr. V. Z. V zmysle predsedníckeho opatrenia zo dňa 08. 10. 2008 bola v rámci prerozdeľovania spisov novovymenovaným sudcom predmetná vec náhodným výberom pridelená na ďalšie konanie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. A. K. a dňa 23. 07. 2009 bola v rámci ďalšieho prerozdeľovania pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. N. K., ktorá dňa 19. 04. 2010 nariadila pojednávanie na deň 07. 06. 2010. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom prešetrenia pobytu odporkyne...“

JUDr. N. K. bola Súdnu radou Slovenskej republiky trvalo preložená na výkon funkcie sudcu na iný súd k 01. 11. 2011, preto bola predmetná vec dňa 09. 11. 2011 pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. J. J., ktorá bola na tunajší súd Súdnu radou SR trvalo preložená k 01. 11. 2011... JUDr. J. neurobila v danej veci doposiaľ žiaden procesný úkon.“

5. Sťažovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedla: „... od podania žaloby minimálne počas dvoch rokov súd nevykonal žiadne úkony. Počas tohto obdobia došlo dvakrát k zmene zákonného sudcu, pričom až v poradí tretí zákonný sudca nariadil vo veci prvé pojednávanie. Podotýkam, že aj k tomu došlo po podaní sťažnosti na prietahy sťažovateľkou. Mám za to, že organizácia práce súdu nie je ospravedliteľným dôvodom pre nečinnosť súdu.“

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci (napr. I. ÚS 157/02, I. ÚS 66/03).

II.

7. Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností a zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že žalobný návrh bol podaný na okresnom súde 6. marca 2008 sťažovateľkou proti A. K. na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam prikázaním veci za náhradu, a to s prílohami (listy vlastníctva, osvedčenia o dedičstve, znalecký posudok) a zaplatením súdneho poplatku vo výške 500 Sk. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 C/397/2008 a pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. V. Z. Od 9. októbra 2008 sa stala zákonnou sudkyňou JUDr. A. K. Ďalšia zmena nastala od 13. júla 2009, keď sa stala zákonnou sudkyňou JUDr. N. K. Následne okresný súd vo veci vykonal tieto procesné úkony:

- 1. februára 2010 sťažovateľka podala okresnému súdu žiadosť o nariadenie pojednávania,

- 3. mája 2010 predsedníčka okresného súdu upovedomila sťažovateľku listom sp. zn. Spr 333/2010, že jej sťažnosť z 9. apríla 2010 na prietahy v konaní je oprávnená,

- 7. júna 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, nedostavila sa odporkyňa, ktorá nemala vykázané doručenie predvolania, pojednávanie bolo odročené na neurčito na účely prešetrenia pobytu odporkyne, ak by sa nezistil pobyt odporkyne, potom jej súd mal ustanoviť opatrovníka,

- 11. júna 2010 okresný súd požiadal o zistenie adresy pobytu odporkyne,

- 15. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Ústrednej evidencie väzňov Zboru justičnej a väzenskej stráže B., že odporkyňa nie je toho času vo výkone väzby ani vo výkone trestu,

- 17. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené oznámenie S. p., že odporkyňa sa nenachádza v jej evidencii,

- 21. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Městského úřadu v T., že odporkyňa má trvalý pobyt na adrese B.,

- 19. júla 2011 sťažovateľka podala okresnému súdu žiadosť o nariadenie pojednávania,

- 25. októbra 2011 okresný súd zaslal odporkyňi žalobný návrh,

- 9. novembra 2011 nastala zmena zákonného sudcu, zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. J. J.,

- 15. novembra 2011 predsedníčka okresného súdu upovedomila sťažovateľku listom sp. zn. Spr 333/10, že jej opakovaná sťažnosť z 18. októbra 2011 na priet'ahy v konaní je oprávnená.

III.

8. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1

vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

11. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia,

aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria považuje ústavný súd aj povahu prerokúvanej veci. Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

13. Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, teda po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnu vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. K prerokovaniu veci bolo ustanovených viacero zákonných sudcov, ktorí však boli pasívni a neorganizovali prácu tak, aby vo veci bolo čo najskôr rozhodnuté. Okresný súd od 6. marca 2008 do 19. apríla 2010 a od 21. júna 2010 do 25. októbra 2011 a následne od 26. októbra 2011 do podania ústavnej sťažnosti bol absolútne nečinný a nevykonával žiaden procesný úkon vo veci.

14. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd pri preskúmaní spisu nezistil okolnosti, na základe ktorých by sťažovateľka prispela k celkovej dĺžke súdneho konania. Naopak, sťažovateľka opakovane namietala priet'ahy v konaní okresného súdu.

15. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom konajúceho okresného súdu v predmetnej veci. Sťažovateľka v sťažnosti nekonkretizovala obdobia, počas ktorých malo

dôjsť k zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní, ale poukázala na celkovú dĺžku konania v trvaní takmer 4 roky.

16. Ústavný súd zobral do úvahy, že okresný súd v odpovedi na s'ťažnosti fakticky priznal priet'ahy v konaní. Obranu okresného súdu spočívajúcu v personálnych problémoch ako dôvodu, ktorý by mal byť objektívnou príčinou spôsobujúcou priet'ahy v konaní, ústavný súd neakceptoval. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné priet'ahy v súdnom konaní.

17. Ústavný súd z hľadiska priet'ahov v konaní hodnotil postup okresného súdu ako celok. Okresný súd v tomto ohľade nepochybne porušil svoje zákonné povinnosti dané mu predovšetkým Občianskym súdnym poriadkom. Konanie na okresnom súde je poznačené ako celok neefektívnosťou a nesústredenosťou. Za celé obdobie len raz nariadil súdne pojednávanie, ktoré odročil na neurčito a vec meritórne neposudzoval. V čase od 6. marca 2008 do 19. apríla 2010 a od 21. júna 2010 do 25. októbra 2011 a následne od 26. októbra 2011 až do podania ústavnej s'ťažnosti bol okresný súd viac ako 3 roky a 8 mesiacov rokov úplne nečinný. Ústavný súd hodnotí obdobie absolútnej nečinnosti okresného súdu ako zbytočné priet'ahy v konaní v trvaní viac ako 3 roky a 8 mesiacov.

18. Ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/397/2008 už len z dôvodu celkového trvania tohto konania (viac ako 4 roky) došlo u s'ťažovateľky k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

19. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

20. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

21. Aj keď ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní sp. zn. 4 C/397/2008 konal bez zbytočných prietáhov, nepovažoval ale, vzhľadom na okolnosti prípadu, uplatnenie tejto svojej právomoci za dostatočné na to, aby sa dosiahla vo veci účinná náprava, a preto dospel k záveru, že treba rozhodnúť aj o žiadosti sťažovateľky priznať jej primerané finančné zadost'učinenie. Sťažovateľka v sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 2 400 €, ktoré zdôvodnila tak, že nemá reálnu možnosť právnymi prostriedkami a v primeranej lehote dosiahnuť ochranu svojho práva.

22. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Pri určení jeho výšky ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

23. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 4 C/397/2008, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, zohľadniac tiež charakter sporu a správanie sťažovateľky (bod 14) ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd

v tejto súvislosti poznamenáva, že priznanie primeraného finančného zadost'učinenia nepredstavuje realizáciu práva priznaného čl. 46 ods. 3 ústavy, t. j. primerané finančné zadost'učinenie nemožno stotožňovať s odškodným, s náhradou či už za skutočnú škodu, alebo za ušlý zisk. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

24. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

25. Sťažovateľke, ktorá bola vo veci namietaných porušení práv úspešná, vznikli trovy konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala 3 úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti 20. januára 2012 a zaujatie písomného stanoviska z 21. marca 2012 k vyjadreniu okresného súdu. Sťažovateľka v petite sťažnosti požiadala o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v konaní podľa vyčíslenia jej právnej zástupkyne. Právna zástupkyňa sťažovateľky v písomnom podaní z 21. marca 2012 a 16. apríla 2012 náhradu trov konania vyčíslila za dva úkony právnej pomoci v sume 265,70 €. Keďže vyčíslená náhrada trov právneho zastúpenia sťažovateľky je nižšia, aká jej prislúchala za vykonané úkony (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), ústavný súd jej priznal náhradu trov v požadovanej výške 265,70 €, ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

26. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

27. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2012